

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Cob/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117252839
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:6117252839.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Majerníka a členov senátu JUDr. Viery Zolákovej a JUDr. Andreja Radomského v právnej veci žalobcu: G & B KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k. s. Levice 934 01, SNP 56/2130, IČO: 47 254 831, správca úpadcu MEDFIN-lízing, a. s., Želiezovce, 937 01, Komenského 36, IČO: 35 826 584, zastúpeného spoločnosťou ADVISORY LAW OFFICE - Dr. Gajdoš, s. r.o., IČO: 36 863 645, SNP 56/2130, 934 01 Levice, proti žalovanému: W. Q. O., O. XXX XX, L. XX, Y.: XXXXXXXX, zastúpenému Mgr. Luciou Lorenčíkovou, advokátka, so sídlom Murgašova 86/1, 058 01 Poprad, IČO: 50053167, v konaní o zaplatenie 3.200,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 16Cb/12/2018-83 zo dňa 27.11.2019, jednohlasne takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom č.k. 16Cb/12/2018-83 zo dňa 27.11.2019 zamietol žalobu a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% účelne vynaložených trov konania

2. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania ustálil skutkový stav tak, že žalobca označený ako MEDFIN-lízing a.s., Komenského 36, 937 01 Želiezovce, IČO: 35 826 584, zastúpený správcom G&B KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k.s. zast. WITT&KLEIM advokátskou kanceláriou s.r.o. uplatnil v upomínacom konaní voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 3.200,- eur s príslušenstvom z dôvodu, že žalovaný nesprávnym postupom v exekučnom konaní, (napriek tomu, že dňa 30.3.2016 Okresný súd Nitra uznesením sp.zn. 32K/9/2016 z 6.4.2016 začal konkurzné konanie na majetok spoločnosti RUŽA NR s.r.o., a teda malo dôjsť k prerušeniu exekučného konania) platbu vykonanú subjektom DOMOV, n.o. dňa 11.4.2016 na účet žalovaného vo výške 3.200,- eur, poukázal dňa 4.5.2016 vo výške 2.324,34 eur oprávnenému a sumu vo výške 875,66 eur ponechal sebe na úhradu trov exekúcie. Výzvami zo dňa 23.11.2016 a 21.12.2016 správca konkurznej podstaty vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 3.200,- eur. Žalovaný listom zo dňa 29.11.2016 poprel nárok žalobcu z dôvodu, že suma 3.200,- eur nemôže byť zahrnutá do konkurznej podstaty. Okresný súd v Banskej Bystrici v rámci upomínacieho konania vydal platobný rozkaz, kde ako žalobca bol označený správca konkurznej podstaty spoločnosti MEDFIN- lízing, a.s. a nie úpadcu RUŽA NR s.r.o. v konkurze. Voči platobnému rozkazu žalovaný podal odpor, ktorý bol následne doručený na vyjadrenie právneho zástupcovi žalobcu, kde žalobca vo výzve bol opätovne označený ako správca úpadcu MEDFIN-lízing, a. s. Voči takémuto označeniu žalobcu, tak v platobnom rozkaze, ako aj výzve, sa právny zástupca žalobcu nijakým spôsobom neohradil a ani z dostupných písomností, ktoré boli súčasťou upomínacieho konania

nebolo preukázané, aby zo strany právneho zástupcu žalobcu došlo k návrhu na opravu označenia úpadcu z dôvodu zrejmej nesprávnosti, či chyby v písaní. Taktiež v upovedomení upomínacieho súdu (Okresného súdu Banská Bystrica) o postúpení veci z 2.2.2018 je úpadca označený ako MEDFIN-lízing a. s. a nie spoločnosť RUŽA NR s. r. o. v konkurze. Zo strany právneho zástupcu žalobcu bol podaný návrh na pokračovanie v konaní, v ktorom návrhu zároveň uviedol, že malo dôjsť ku zrejmej chybe v písaní pri identifikácii úpadcu. Dňa 2.2.2018 zároveň bolo vypracované podanie- postúpenie veci Okresným súdom Banská Bystrica na Okresný súd Poprad, v ktorom úpadca je označený ako MEDFIN-lízing, a. s. a nie ako spoločnosť RUŽA NR, s. r. o. v konkurze.

3. Súd prvej inštancie zistený skutkový stav právne posúdil tak, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaným v predmetnom spore. Čo sa týka aktívnej vecnej legitímácie uviedol, že sa jedná o také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd túto legitímáciu skúma aj bez návrhu a aj v prípade, ak ju žiaden z účastníkov konania nenamietajú. Súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 47 ods. 5 Zákona o konkurze a reštrukturalizácie, v zmysle ktorého súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi možno po vyhlásení konkurzu začať len na návrh správcu. Na základe uvedených skutočností súd právne posúdil vec tak, že ako žalobca bol v predmetnom konaní označený subjekt, ktorý nie je nositeľom práv vyplývajúcich z dotknutých právnych vzťahov a nejde ani o subjekt, na ktorý by prešlo oprávnenie domáhať sa žalovaného nároku. Uzavrel, že ako žalobca mal byť označený správca konkurznej podstaty, teda žalobcom nemohla byť ani spoločnosť RUŽA NR s.r.o. v konkurze. Pripustil možnosť akceptovania dôvodov uvádzaných predchádzajúcim právnym zástupcom žalobcu ohľadom nedostatku elektronických formulárov pri podávaní žaloby správcu konkurznej podstaty, avšak uviedol, že ani v samotnej žalobe a ani v nasledujúcich podaniach a vydanom platobnom rozkaze nebola ako úpadca označená spoločnosť RUŽA NR s.r.o. v konkurze ale spoločnosť MEDFIN- lízing a.s., preto súd dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie.

4. V zákonnej lehote podal voči predmetnému rozhodnutiu odvolanie žalobca namietajúc porušenie práva na spravodlivý súdny proces, inú vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nesprávne skutkové zistenia, ku ktorým dospel súd na základe vykonaných dôkazov a nesprávne právne posúdenie veci. Za nesprávny procesný postup žalobca označil procesný postup upomínacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie, ktorý nevyzval žalobcu na odstránenie väd návrhu na vydanie platobného rozkazu napriek zjavnej chybe v písaní. Inú vadu konania žalobca videl v tom, že súd prvej inštancie neodstránil nesprávny procesný postup. Nesprávne zistený skutkový stav podľa názoru žalobcu spočíval v tom, že podľa odôvodnenia rozhodnutia sa žalobca neohradil voči nesprávnej identifikácii a nenavrhol opravu zrejmej chyby v písaní, pričom podľa tvrdení žalobcu tak konal pri prvom možnom podaní po vydaní platobného rozkazu. Nesprávne právne posúdenie podľa názoru žalobcu spočíva v prílišnom formalizme pri posúdení aktívnej vecnej legitímácie, keď s ohľadom na chybu v písaní súd konštatoval nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, i keď odôvodnenie návrhu, ako aj dôkazy k nemu priložené svedčili o tom, že existuje nárok spoločnosti RUŽA NR, s.r.o., v ktorej mene žaluje správca, o ktorom je potrebné meritórne rozhodnúť. Poukázal na znenie § 5 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínanom konaní, v zmysle ktorého, ak sú v návrhu chyby v písaní alebo iné zjavné nesprávnosti, v dôsledku ktorých je návrh nejasný, súd vyzve toho, kto návrh podal, aby v lehote piatich pracovných dní od doručenia výzvy chyby v písaní alebo iné zjavné nesprávnosti odstránil a poučí ho, že inak návrh odmietne. Žalobca označil za nesprávny postup upomínacieho súdu, ktorý za žalobcu označil spoločnosť MEDFIN- lízing, a.s., a to napriek tomu, že jediným miestom, kde bol ako žalobca uvedený bolo označenie žalobcu vo formulári na začatie konania, pričom však v samotnom texte žaloby, ako aj vo všetkých písomnostiach doložených k návrhu bola ako subjekt, ktorému svedčí uplatnený nárok označená spoločnosť RUŽA NR, s.r.o. v konkurze. Žalobca mal za to, že upomínací súd mal po riadnom preskúmaní návrhu vyzvať žalobcu na opravu zrejmej chyby v písaní. Taktiež poukázal na to, že spoločnosť MEDFIN- lízing, a.s. prostredníctvom správcu neudelila právnemu zástupcovi plnú moc na zastupovanie, a teda upomínací súd nemohol vydať platobný rozkaz bez právne perfektnéj plnej moci. Čo sa týka tvrdenia súdu prvej inštancie, že žalobca nenamietal voči označeniu žalobcu súdom prvej inštancie ako spoločnosti MEDFIN- lízing, s.r.o., tento uviedol, že v prvom možnom písomnom podaní, teda vo vyjadrení k odporu a v návrhu na pokračovanie v konaní zo dňa 5.1.2018 identifikoval ako žalobcu spoločnosť RUŽA NR, s.r.o., v ktorého mene koná správca ako žalobcu. Žalobca poukázal aj na čl. 11 ods. 1 CSP v spojení s § 15 ods. 1 Zákona o upomínanom konaní, podľa ktorého sa úkony strán sporu posudzujú s prihliadnutím na ich obsah. K uvedenej chybe v písaní došlo z dôvodu, že správca

konkurznej podstaty je jednak správcom spoločnosti MEDFIN- lízing, a.s., ako aj spoločnosti RUŽA NR, s.r.o., pričom došlo k zámene identifikačných čísel týchto spoločností, pričom pri elektronickom formulári postačuje uviesť IČO právnickej osoby a formulár automaticky vygeneruje ostatné údaje. Žalobca namietal, že nesprávnym procesným postupom upomínacieho súdu nedošlo k odstráneniu väd v označení žalobcu, avšak uvedené nemôže byť na ľarchu žalobcu a vady podania mal následne odstraňovať Okresný súd Poprad. Žalobca mal za to, že napriek jeho snahám o nápravu chyby v písaní došlo k formálnemu odmietnutiu poskytnutia ochrany právam žalobcu v rozpore s dlhodobou Ústavným súdom SR presadzovaným postojom proti právnemu formalizmu (I. ÚS 643/2017). Poukázal aj na nález Ústavného súdu sp.zn. 1148/2006 z 12.4.2007, v ktorom Ústavný súd SR konštatoval, že zo zásady ústavne konformného výkladu vyplýva tiež požiadavka, aby v prípadoch, ak pri uplatnení štandardných metód výkladu prichádzajú do úvahy rôzne výklady súvisiacich právnych noriem, bol uprednostnený ten, ktorý zabezpečí plnohodnotnú, resp. plnohodnotnejšiu realizáciu Ústavou Slovenskej republiky garantovaných práv fyzických alebo právnických osôb. Inak povedané, všetky orgány verejnej moci sú povinné v pochybnostiach vykladať právne normy v prospech realizácie Ústavou Slovenskej republiky garantovaných základných práv a slobôd. Čo sa týka možného odchýlenia sa súdu od doslovného znenia právneho textu žalobca poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS 72/2010, I.ÚS 306/2010 a III.ÚS 341/2007. Žalobca taktiež poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo/143/2006 a judikát 46/2004, ktoré sa týkajú vecnej legitímácie žalovaného a z ktorých vyplýva, že súd mal vyzvať žalobcu na odstránenie väd žaloby. Žalobca poukázal na to, že je nevyhnutné vychádzať z obsahu podania a zo skutočnej vôle žalobcu a mal za to, že súd nemôže priznať úkonu iný význam, než aký chcel dosiahnuť samotný žalobca. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol žalobca napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 13.2.2020 uviedol, že súd prvej inštancie postupoval správne, keďže pre úspech v spore je nevyhnutné vždy posúdiť, či žalobca, ktorý sa tak v žalobe označí je nositeľom subjektívnych práv a povinností (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/205/2009). Žalovaný uviedol, že bez ohľadu na to, či žalobca sa pomýlil a namiesto spoločnosti RUŽA NR s.r.o. označil ako žalobcu spoločnosť MEDFIN-lízing, a.s., je potrebné poukázať na ustanovenie § 47 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z.z., v zmysle ktorého po vyhlásení konkurzu možno začať konanie len na návrh správcu, preto podľa názoru žalovaného nositeľom hmotnoprávnych oprávnení je v tomto prípade výlučne správca. Uviedol, že ak správca nie je žalobcom a žaloba bola podaná hoci aj správnym úpadcom, táto musí byť zamietnutá len z toho dôvodu, že aktívne vecne legitímovaným subjektom je správca konkurznej podstaty. Judikatúra, na ktorú žalobca poukázal je pre toto konanie irelevantná, keďže sa týka odstraňovania procesných nedostatkov návrhu. Žalovaný taktiež poprel tvrdenie žalobcu, že by vo formulári nebolo možné uviesť správcu ako žalobcu, keďže by chýbal údaj o úpadcovi a ako prílohu tohto vyjadrenia predložil formulár, kde k menu správcu doplnil údaj o úpadcovi tak, aby bolo zrejmé, že účastníkom konania je správca, ktorý koná v mene úpadcu. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania.

6. Žalobca v replike zo dňa 11.3.2020 uviedol, že trvá v celom rozsahu na podanom odvolaní a odmieta tvrdenie žalovaného. Zotrvá na svojom stanovisku týkajúcom sa nesprávneho procesného postupu upomínacieho súdu, ktorý ho mal vyzvať na odstránenie chýb v písaní podľa § 5 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní. Napriek tomu žalobca v prvom písomnom podaní, ktoré mohol vykonať (vyjadrenie k odporu a návrh na pokračovanie v konaní), chybu v písaní odstránil. Taktiež trval na svojom závere, že prvoinštančný súd znemožnil žalobcovi uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takom rozsahu, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces.

7. Žalovaný v duplike zo dňa 22.4.2020 zotrval taktiež na svojom stanovisku, že žaloba nebola podaná aktívne legitímovaným subjektom, teda nejedná sa o vady podania, ktoré by bolo možné odstraňovať postupom podľa § 129 CSP.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie podané žalobcom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP. Nariadenie pojednávania si nevyžadovala potreba zopakovania alebo doplnenia dokazovania, ani nevyžadoval si takýto postup dôležitý verejný záujem. Odvolací súd pritom pri prejednaní podaného odvolania vychádzal zo zásad daných aplikáciou ust. § 378 ods. 1, § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP. Bol

teda viazaný rozsahom podaného odvolania ako aj odvolacími dôvodmi, s výnimkou väd konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, na ktoré odvolací súd prihliadne, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Po preskúmaní podaného odvolania a spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

9. Žalobca v odvolaní namieťa tú skutočnosť, že upomínací súd a súd prvej inštancie porušili procesný postup tým, že ho nevyzvali na odstránenie chyby v písaní a v prílišnom formalizme súdu prvej inštancie, ktorý z dôvodu nesprávneho označenia žalobcu dospel k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Odvolací súd konštatuje, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a len na zdôraznenie správnosti uvádza nasledovné:

10. Je nevyhnutné rozlišovať medzi inštitútmi akými sú strany sporu podľa § 60 CSP a vecne legitímovanými subjektmi. Kým stranami sporu sú žalobca a žalovaný, pričom sa jedná o procesné označenie subjektov, ktoré za strany boli označené v žalobe a konajú v tomto postavení pred súdom, teda žalobcom je osoba, ktorá žalobu podáva, žalovaným je subjekt, ktorý je za žalovaného označený v žalobe. Takéto označenie strán sporu je základnou náležitosťou žaloby podľa ustanovenia § 132 ods. 1 CSP, pričom spôsob označenie strán upravuje ustanovenie § 133 CSP. V prípade, ak označenie strán sporu je neúplné, resp. nezrozumiteľné, teda žaloba ako podanie vo veci samej má vady, súd je povinný vyzvať žalobcu na ich odstránenie podľa § 129 CSP s tým, že stranu sporu poučí, ako má opravu vykonať. Je nevyhnutné si v tomto prípade uvedomiť, že súd odstraňuje procesné nedostatky žaloby a v spojení s uvedeným aj nedostatky označenia strán sporu, nemôže však prekročiť rámec zákonných možností tým, že by strany sporu poučoval o hmotnom práve a za procesné nedostatky žaloby považoval nesprávne označenie žalobcu, ktoré spočíva v tom, že osobe označenej za žalobcu v žalobe nevyplývajú zo žalovaného právneho vzťahu žiadne práva, ktorých ochrany sa žalobca domáha prostredníctvom žaloby.

11. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že vecná legitímácia subjektov vychádza z hmotnoprávných predpisov a v prípade aktívnej vecnej legitímácie táto predstavuje nositeľa práv z hmotnoprávneho vzťahu a v prípade pasívnej legitímácie naopak nositeľa povinností. Uvedené vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo 192/2004, v ktorom najvyšší súd uviedol: „Na to, aby sa niekto stal účastníkom konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v občianskom procesnom práve užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.“ Vzhľadom na to, že sa jedná o kategóriu hmotného práva, súdy nemajú oprávnenie poučovať žalobcu o tom, že žalobu podal so skutkovým zdôvodnením a s predloženými dôkazmi, z ktorých pre neho žiadne hmotnoprávne oprávnenia nevyplývajú. Uvedeným postupom by došlo k porušeniu zásady rovnosti strán. Žalobca zodpovedá za skutočnosti uvedené v žalobe a v prípade, ak dôjde k podaniu žaloby so zdôvodnením nesvedčiacom úspechu podanej žaloby, nemožno takýto nedostatok žaloby odstraňovať žiadnym z inštitútov upravených v Civilnom sporovom poriadku, teda neexistuje procesný postup, ktorým by bolo upravené odstraňovanie prekážok vecného pozitívneho rozhodnutia pre žalobcu. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v čase účinnosti Občianskeho súdneho poriadku tento predpis poznal inštitút zámenny účastníkov konania v ustanovení § 92 ods. 4, ktorým bolo možné odstrániť nedostatok vecnej legitímácie na strane účastníkov konania. Uvedený inštitút však Civilný sporový poriadok neupravuje, práve naopak z dôvodovej správy k predmetnému zákonu vyplýva, že bolo úmyslom zákonodarcu zámenu účastníkov ako inštitút procesného práva vypustiť s poukazom na súčasný charakter sporov, a to najmä na ich kontradiktórnosť, kde nedostatok legitímácie sa má riešiť začatím nového sporu na súde a nie pokračovaním v pôvodnom spore.

12. Vzhľadom na uvedené nebolo možné posúdiť odvolacie námietky žalobcu za dôvodné, keďže za porušenie procesného postupu súdom prvej inštancie nemožno považovať, ak tento súd neodstraňuje výzvou nedostatok vecnej legitímácie na strane žalobcu, keďže súdy odstraňujú len zrejme nezrozumiteľnosti uvedené v žalobe, avšak v uvedenom prípade bolo zo žaloby jasné, kto samotnú žalobu podal, v koho mene bola táto podaná.

13. Z obsahu návrhu na vydanie platobného rozkazu (adresovaného Okresnému súdu Banská Bystrica) vyplýva jednoznačné označenie toho, kto predmetný návrh podáva. Podal ho správca G & B KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k. s., IČO: 47 254 831, konajúci za úpadcu MEDFIN- lízing, a.s., IČO: 35 826 584. Okrem uvedenia údajov o identifikácii úpadcu obchodným menom a IČO-m, je v návrhu uvedené aj sídlo tohto úpadcu. Ide všetko o údaje korešpondujúce s údajmi o tejto právnickej osobe v obchodnom registri. Takéto označenie žalobcu zodpovedá aj náležitostiam uvedeným v ustanovení § 133 ods. 2 CSP.

14. Vo veci ide o sporové konanie. Rozhodujúcim subjektom, bez ktorého iniciatívy sa sporové konanie nemôže začať v žiadnom prípade, je žalobca (viď aj ust. § 60 CSP.). Pre sporové konanie je relevantným aj to, že sa v ňom pre účely strán konania vychádza z formálneho poňatia strán v procese. Sporovými stranami sa tak subjekty práva stanu ipso facto tým, že žalobca uplatní na súde právo na súdnu ochranu svojho tvrdeného subjektívneho súkromného práva proti presne označenému žalovanému. Formálnosť ich postavenia spočíva práve v tom, že otázka ich vecnej legitímácie je predmetom nasledujúceho dokazovania na súde.

15. Tak, ako je uvedené vyššie, žalobu vo veci podal správca úpadcu MEDFIN- lízing, a.s.. Zo spisu i z verejnej prístupných registrov je zrejmé, že ten istý správca je aj správcom úpadcu RUŽA NR, s.r.o., IČO: 44 365 934, so sídlom Bratislavská (Zelokvet), Nitra. Táto skutočnosť však nemôže ovplyvniť posúdenie vyššie uvedeného formálneho poňatia tej strany v konaní, ktorá žalobný návrh podala. Súd teda mohol a musel vychádzať z obsahu označenia žalobcu v podanom návrhu, ktorý sa domáhal vydania rozhodnutia proti ním označenému žalovanému. Žalobca sa jednoznačne, určite a zrozumiteľne identifikoval a ak ním uvedené skutkové zdôvodnenie nevedlo alebo nemohlo viesť k úspechu podanej žaloby, nemožno to hodnotiť ako procesnú prekážku, ktorú by mal odstraňovať súd pred rozhodnutím o podanej žalobe.

16. Zmenu „žalobcu“ žiadanú s odôvodnením „chyby v písaní“ nemožno procesne akceptovať. Žalobným návrhom ten, kto uplatnil právo na konanie a rozhodnutie súdu identifikoval žalobcu i žalovaného ale i to akého práva sa domáha. Zmenu, či zámenu subjektu sporového súdneho konania možno realizovať len zákonom určeným spôsobom (viď už vyššie uvedené dôvody pod bodom 11).

17. Pre rozhodnutie vo veci preto bolo relevantné len to, kto bol ako žalobca označený v samotnej žalobe, ktorá je rozhodujúca a záväzná pre celé nasledujúce konanie, keďže určuje predmet konania, rozsah žalovaného nároku, označenie strán sporu a podstatných skutočností, pričom ako súd prvej inštancie správne uviedol ako žalobca bola označená spoločnosť MEDFIN- lízing, a.s. a nie správca konkurznej podstaty úpadcu RUŽA NR, s.r.o., preto odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k správnym skutkovým záverom.

18. Odvolaciemu súdu je známa judikatúra Najvyššieho súdu SR, či Ústavného súdu SR, ktorá sa týkala procesného postupu pri odstraňovaní väd žaloby v označení žalovanej strany (viď napr. II.ÚS 675/2016, 3Cdo 73/2015, 3Cdo/62/2011). V predmetnej veci však nejde o takúto situáciu. Ten, kto uplatňoval právo podaným návrhom sám seba uvedením potrebných údajov identifikoval a ním tvrdená „chyba v písaní“ nemôže byť dôvodom pre záver o inom subjekte, ktorý žalobu podal.

19. Subjekt, ktorý je správcom úpadcu pre viaceré právnické osoby, voči ktorým bol vyhlásený konkurz, podal žalobu vo veci úpadcu, ktorého označil na strane žalobcu. Uplatňoval pohľadávku v prospech podstaty ním označeného úpadcu MEDFIN- lízing, a.s.

20. Čo sa týka odvolacej námietky spočívajúcej v nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením sa rozumie činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn., že súd vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide v prípade, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval

správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval. V prejednávacom prípade však k takému omylu nedošlo, keďže súd prvej inštancie dospel k správne záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu.

21. Odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie podal správca konkurznej podstaty úpadcu MEDFIN-lízing, a.s., teda subjekt, ktorý vo veci podal návrh na vydanie platobného rozkazu. Ak aj v podanom odvolaní poukazuje na skutočnosti, ktoré by mali svedčiť pohľadávke úpadcu RUŽA NR, s.r.o., potvrdzuje len opodstatnenosť záverov o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na uplatňovanie predmetnej pohľadávky v prospech úpadcu MEDFIN-lízing, a.s.. Ak odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie podal správca aj úpadcu MEDFIN-lízing, a.s., posúdil odvolací súd podané odvolanie za odvolanie podané oprávnenou osobou.

22. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a preto ho postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Správne rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj správne rozhodnutie o náhrade trov konania na súde prvej inštancie, t.j. záver súdu o nároku, v plnom rozsahu úspešného žalovaného na náhradu trov prvoinštančného konania voči neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100 %, keďže zodpovedá procesnému výsledku konania i aplikácii ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP, preto aj uvedený výrok odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods.1 CSP tak, že úspešnému žalovanému v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu (aj s použitím ust. § 262 ods. 1, 2 CSP).

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).